

επιστημονικά όργανα ή σκευές για τις οποίες χορηγείται ή χορηγήθηκε ατέλεια ως προς τους δασμούς. Αντίθετα, η ατέλεια αυτή δεν είναι δυνατό να χορηγηθεί, όταν τα μέρη πρόκειται να ενσωματωθούν σε επιστημονική εγκατάσταση που κατασκευάζεται στην Κοινότητα.

Προσφυγή της Ιρλανδίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 2 Νοεμβρίου 1984

(Υπόθεση 257/84)

(84/C 326/07)

Η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από τον Louis J. Dockery, Chief State Solicitor, επικουρούμενο από τον John J. P. Blayney, Senior Counsel, John D. Cooke, Senior Counsel και τον James O'Reilly, Barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την προεδρία της Ιρλανδίας, 28, route d'Arlon, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 2 Νοεμβρίου 1984 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει, δυνάμει του άρθρου 175 της συνθήκης, ότι η Επιτροπή, παραλείποντας κατά παράβαση της συνθήκης ΕΟΚ να υποβάλει στο Συμβούλιο πρόταση τροποποίησης του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 856/84 του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 1984 (*) για την αντικατάσταση της παραδοθείσας ποσότητας 5,28 εκατομμυρίων τόνων με την ποσότητα 5,338 εκατομμυρίων τόνων γάλακτος σχετικά με τις ποσότητες που παραδόθηκαν το 1983 όσον αφορά την Ιρλανδία, παρέλειψε να αποφασίσει.
2. Να αναγνωρίσει ότι το ποσό των 5,338 εκατομμυρίων τόνων είναι ο ορθός αριθμός, όσον αφορά τη συνολική εγγυημένη ποσότητα γάλακτος για την Ιρλανδία και για τους σκοπούς του άρθρου 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου όπως συμπληρώθηκε από το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 856/84 του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 1984.
3. Να αναγνωρίσει ότι για οιαδήποτε τροποποίηση του άρθρου 5γ παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 856/84 του Συμβουλίου, προτεινόμενη από την Επιτροπή στο Συμβούλιο, η πρώτη υποχρεούται όχι μόνο να προτείνει την προσθήκη στο εν λόγω άρθρο 5γ παράγραφος 3 της ποσότητας των 5,338 εκατομμυρίων τόνων που προαναφέρθηκε, αλλά επίσης να προβεί στις κατάλληλες προτάσεις για την άρση και των λοιπών ατελειών του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 856/84 του Συμβουλίου που προαναφέρθηκαν.
4. Να εκδώσει περαιτέρω οιαδήποτε άλλη διάταξη που μπορεί να είναι αναγκαία και κατάλληλη για τους σκοπούς αποκατάστασης που επιδιώκει η Ιρλανδία με την προσφυγή της.
5. Να υποχρεώσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα.

(*) ΕΕ αριθ. L 90 της 1. 4. 1984, σ. 10.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

— Το Συμβούλιο θέσπισε απόφαση σύμφωνα με την οποία η εγγυημένη ποσότητα γάλακτος για την Ιρλανδία έπρεπε να ισούται με τις ποσότητες που παραδόθηκαν κατά το 1983. Αυτό αποδεικνύεται από την όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 856/84 του Συμβουλίου. Εντούτοις, σύμφωνα με τους προσωρινούς αριθμούς που ήταν διαθέσιμοι τότε, το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού ορίζει σε 5,280 εκατομμύρια τόνους την εγγυημένη ποσότητα για την Ιρλανδία, ενώ η πραγματική ποσότητα των παραδόσεων που πραγματοποιήθηκαν το 1983 στην Ιρλανδία συνέβαινε να είναι 5,338 εκατομμύρια τόνοι. Γνωστοποιώντας της τον ορθό αριθμό για το 1983, η Ιρλανδία ζήτησε από την Επιτροπή να προτείνει την ενδεδειγμένη τροποποίηση του κανονισμού. Παραλείποντας να προβεί σε πρόταση προς το Συμβούλιο, η Επιτροπή παραλείπει να μεριμνήσει για την εφαρμογή της απόφασης που έλαβε το Συμβούλιο (άρθρο 155 της συνθήκης ΕΟΚ, πρώτη περίπτωση) και δεν εκπληροί το καθήκον της να συμπράττει στη διαμόρφωση των πράξεων του Συμβουλίου, μη μεριμνώντας ώστε η πράξη, όπως εκτελείται, να περιλαμβάνει την ουσία της πράγματι ληφθείσας απόφασης (άρθρο 155, περίπτωση 3),

— Περαιτέρω, το άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 856/84 του Συμβουλίου, πάσχει ελάττωμα στο βαθμό που η παράγραφος 3 αναγνωρίζει υπέρ της Ιρλανδίας συνολική εγγυημένη ποσότητα γάλακτος με βάση τις ποσότητες που παραδόθηκαν το 1981, ενώ δεν χωρεί αμφιβολία ότι το Συμβούλιο αποφάσισε οι ποσότητες αυτές να καθοριστούν με βάση την εγγυημένη ποσότητα της Ιρλανδίας για το ημερολογιακό έτος 1983. Επιπλέον, τα σύνολα των δύο αριθμών για τις συνολικές εγγυημένες ποσότητες που καθορίζονται με τη δεύτερη και τρίτη παράγραφο του νέου άρθρου 5γ παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου δεν αντιστοιχούν στα σύνολα των 97,2 εκατομμυρίων τόνων και 98,2 εκατομμυρίων τόνων που αναφέρονται αντίστοιχα στην πέμπτη και έκτη αιτιολογική σκέψη, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 856/84. Η Επιτροπή φέρει την υποχρέωση να προτείνει στο Συμβούλιο τροποποιητικό κανονισμό, διορθωτικό των εν λόγω ατελειών.

Προσφυγή της Nippon Seiko KK κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 2 Νοεμβρίου 1984

(Υπόθεση 258/84)

(84/C 326/08)

Η Nippon Seiko KK, με έδρα το Τόκυο, 2-3-2 Marunouchi, Chiyoda-Ku, Τόκυο, Ιαπωνία, εκπροσωπούμενη από τους Jeremy Lever Q.C. και Eleanor Sharpston,

Barrister, για λογαριασμό των Solicitors Robin Griffith of Messrs. Coward Chance, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο J. C. Wolter, 8, rue Zithe, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 2 Νοεμβρίου 1984, προσφυγή κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2089/84 του Συμβουλίου (1).
2. Επικουρικώς, να ακυρώσει τον εν λόγω κανονισμό καθόσον θίγει την προσφεύγουσα.
3. Επιπροσθέτως ή επικουρικώς, να ακυρώσει τον εν λόγω κανονισμό καθόσον προβλέπει την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ ποσοστού 14,71 % επί των μικροεσφαίρων τριδέων καταγωγής Ιαπωνίας (ή Σιγκαπούρης) που παρασκευάζει ή εξάγει η προσφεύγουσα.
4. Έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει τον εν λόγω κανονισμό καθόσον ορίζει ότι τα ποσά που καθορίστηκαν ως προσωρινός δασμός για τους μικροεσφαίρους τριδείς, που παρασκευάζει η προσφεύγουσα και εξάγει προς την Κοινότητα, πρέπει να καταβληθούν οριστικά, είτε κατά το μέτρο που δεν υπερβαίνουν τον οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ 14,71 % για τους εν λόγω μικροεσφαίρους τριδείς, είτε εξ ολοκλήρου.
5. Εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.
6. Να διατάξει ό,τι άλλο ήθελε κρίνει δίκαιο και εύλογο.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση της συνθήκης ΕΟΚ και των σχετικών με την εφαρμογή της κανόνων:

— Εσφαλμένη σύγκριση των τιμών των επί μέρους πράξεων εξαγωγής με το σταθμισμένο μέσο όρο των εσωτερικών τιμών (παράβαση του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3017/79 του Συμβουλίου (2): ενώ και οι δύο μέθοδοι συγκρίσεως, δηλαδή η μέθοδος συγκρίσεως της καθεμιάς συναλλαγής χωριστά (η οποία χρησιμοποιήθηκε στην προκειμένη περίπτωση για τις εξαγωγές) και η μέθοδος της σταθμισμένης μέσης τιμής (που στην προκειμένη περίπτωση χρησιμοποιήθηκε για τις πωλήσεις στο εσωτερικό) είναι νόμιμες, δεν μπορούν ωστόσο να αναμειχθούν, η δε ανάμειξή τους είναι παράλογη. Η μόνη από τις μεθόδους που προβλέπει το άρθρο 2 παράγραφος 13 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού, που ήταν πρακτικά χρήσιμη και εύλογη, ήταν η μέθοδος υπολογισμού βάσει της σταθμισμένης μέσης τιμής.

— Ελλιπής ή/και πεπλανημένη αιτιολογία ως προς τον αποκλεισμό της χρησιμοποίησης της σταθμισμένης μέσης τιμής εξαγωγής, ως βάσεως συγκρίσεως: Η αιτιολογία της 18ης αιτιολογικής σκέυεως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2089/84 είναι πεπλανημένη, καθόσον, αντίθετα προς τα εκτιθέμενα, δεν αποτελούσε «συστηματική» πρακτική της Επιτροπής να μη χρησιμοποιεί τη μέση σταθμισμένη τιμή εξαγωγής για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Εξάλλου, η αιτιολογία του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2089/84 είναι ελλιπής διότι, εφόσον τα κοινοτικά όργανα χρησιμοποιούσαν προηγούμενες τη μέση σταθμισμένη τιμή εξαγωγής για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, είχαν μια σαφή υποχρέωση, την οποία δεν ετήρησαν, να εξηγήσουν με ιδιάζουσα πληρότητα και λεπτομέρεια τους λόγους για τους οποίους μετέβαλαν πρακτική στην παρούσα υπόθεση.

— Παράλειψη γνωστοποίησης της μεταβολής μεθοδολογίας και των λόγων που την επέβαλαν.

— Εσφαλμένη σύγκριση των τιμών εξαγωγής, με βάση την τιμή εργοστασίου, και των εσωτερικών τιμών με βάση τη τιμή διαφορετική της τιμής εργοστασίου: Από τους υπολογισμούς στους οποίους στηρίζεται ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2089/84 φαίνεται ότι δεν έγιναν οι δέουσες μειώσεις από τις τιμές μεταπωλήσεως στην Ιαπωνία, προκειμένου να εξισωθούν με τις πραγματικές τιμές εργοστασίου και να τις καταστήσουν συγκρίσιμες με την τιμή εργοστασίου-εξαγωγή.

— Δεν ελήφθησαν υπόψη οι αυξήσεις τιμών τις οποίες πραγματοποίησε η προσφεύγουσα από την περίοδο έρευνας.

— Έλλειψη αιτιολογίας ή τουλάχιστον προσήκουσας αιτιολογίας ως προς τον ενδεδειγμένο συντελεστή δασμού: Ο κανονισμός δεν αναφέρεται στο ζήτημα αν δασμός μικρότερος από το επικαλούμενο περιθώριο ντάμπινγκ μπορεί να επανορθώσει τη ζημία· κατά μείζονα λόγο, ο κανονισμός δεν περιέχει αιτιολογία που θα μπορούσε να στηρίξει το συμπέρασμα ότι στην παρούσα περίπτωση δεν θα ήταν λυσιτελής μικρότερος δασμολογικός συντελεστής.

Προσφυγή του Dieter Strack κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 6 Νοεμβρίου 1984

(Υπόθεση 259/84)

(84/C 326/09)

Ο Dieter Strack, F-74520 Vulbens, Haute-Savoie, εκπροσωπούμενος από τις δικηγόρους Angelika Schröder-Eising και Sabine Gumbert, Postfach 101 630, D-4350 Reckling-

(1) ΕΕ αριθ. L 193 της 21. 7. 1984, σ. 1.

(2) ΕΕ ειδ. έκδ. 11/017, σ. 67.